

PRVÁ KAPITOLA

Ked' Gregor otvoril oči, mal čudný pocit, že ho niekto pozoruje. Znehybnel a pohľadom nenápadne preletel po maličkovej izbe. Strop bol prázdny. Bielizník tiež. Vtom ho zbadal: pokojne sedel na okennom parapete a zľahka kýval tykadlami. Šváb.

„Koleduješ si o problémy,“ potichu ho oslovil Gregor. „Chceš, aby ťa videla mama?“

Šváb zastreihal tykadlami, no nepokúsil sa ujsť. Gregor si povzdychol, vzal starý pohár od majonézy, v ktorom mal pastelky, vysypal ich na posteľ a rýchlym pohybom doň švába chytil.

Vôbec pri tom nemusel vstať. Jeho izba vlastne ani nebola izba. Pôvodne slúžila iba ako špajza. Posteľ sa do nej sotva zmestila, a keď Gregor večer pred spaním prekročil prah, hneď si mohol ľahnúť. V stene oproti posteli bol výklenok, do ktorého sa presne vošiel úzky bielizník, ale zásuvky sa dali otvoriť iba

na dvadsať centimetrov. Domáce úlohy si Gregor musel písať v tureckom sede na posteli s drevenou podložkou na kolenách a navyše tu chýbali dvere. Chlapec sa však nestážoval. Mal okno s výhľadom na ulicu, pekný vysoký strop a väčšie súkromie než ostatní členovia domácnosti. Nikto sem za ním veľmi nechodil... ak nepočítate šváby.

V poslednom čase sa správali zvláštne. Po byte im lozili odjakživa, no teraz sa Gregorovi zdalo, že nejakého zbadá zakaždým, keď sa otočí. Neutekajú. Nesnažia sa schovať. Iba stoja na mieste a... sledujú ho. Nechápal, čo sa deje. Okrem toho sa poriadne natrápil, aby ich udržal nažive.

Keď sa v lete jedna obrovská šváбка obetovala, aby jeho dvojročnej sestre Čižmičke v podzemnom svete pod New Yorkom zachránila život, zaprisahal sa, že už nikdy nezabije nijakého švába. Lenže ak ich zbadala mamka, mali po chlebe. Gregor ich musel potajomky vynášať z bytu, prv než ich zaznamenal jej protišvábí radar. Keď bolo vonku teplo, jednoducho ich chytil do pohára a odniesol na požiarne schodisko, ale teraz v decembri sa bál, že by zamrzli, preto ich radšej zahrabával čo najhlbšie do smetného

koša v kuchyni. Pomyslel si, že medzi zvyškami jedla sa im bude páčiť.

Švába z parapetu opatrne postrčil na stenu pohára od majonézy. Po špičkách sa vykradol na chodbu, prešiel okolo kúpeľne a spálne, v ktorej spali Čižmička, ich sedemročná sestra Lizzie a starká, a vošiel do obývačky. Mama už nebola doma. Mala rannú zmenu v kaviarni, kde si privyrábala cez víkendy ako čašníčka. Cez týždeň pracovala ako recepčná na zubnej klinike, no momentálne potrebovali každý cent.

Otec ležal na rozkladacej pohovke. Dokonca ani v spánku nenachádzal pokoj. V rozochvených prstoch žmolil prikrývku a potichu mrmlal. Ocko. Úbohý ocko...

Odkedy ho hlboko pod New Yorkom držali viac ako dva a pol roka v zajatí obrovské kruté potkany, stala sa z neho troska. V Podzemí, ako svet nazývali jeho obyvatelia, trpel hladom, nedostatkom svetla a musel znášať mučenie, o ktorom nikdy nehovoril. Prenasledovali ho nočné mory a občas nevedel odlíšiť zdanie od skutočnosti, ani keď bol hore. To sa ešte zhoršovalo, keď mal horúčku, čo sa stávalo často, lebo napriek opakovaným návštevám lekára sa

nedokázal zbaviť čudesnej choroby, ktorú si z podzemia priniesol.

Predtým než sa Gregor vrhol za Čižmičkou do vetracieho potrubia v práčovni a vydal sa na výpravu, aby zachránil ocka, domnieval sa, že keď bude rodina opäť pohromade, všetko sa vráti do starých koľají. A hoci si uvedomoval, že život s ockom je tisíc ráz lepší ako život bez neho, do starých koľají sa nič nevrátilo.

Potichu prešiel do kuchyne a švába zahrabal do smetného koša. Pohár od majonézy položil na kuchynskú linku a všimol si, že je prázdna. V chladničke bola otvorená škatuľa s mliekom, dve deci jablkového džúsu a horčica. S obavami nazrel do skriniek. Našiel pol bochníka chleba, arašidové maslo a škatuľu s ovsenou kašou. Zatriasol ňou a od úľavy si vydýchol. Zásoby im vystačia na raňajky aj na obed a keďže je sobota, Gregor vlastne ani nemusí jesť doma. Pôjde pomôcť pani Cormaciovej.

Pani Cormaciová. Pripadalo mu neuveriteľné, ako sa za niekoľko mesiacov zmenila z dotieravej susedky na strážneho anjela. Krátko po tom, čo sa s Čižmičkou a ockom vrátili z Podzeme, ju stretol na chodbe.

„Kde si sa flákal, mladý pán?“ opýtala sa ho. „Všetkých v bytovke si na smrť vystrašil.“ Gregor jej vyrozprával historku, na ktorej sa dohodli doma: v deň, keď zmizol z pracovne, vzal Čižmičku na detské ihrisko, aby sa na chvíľu zahrala. Stretli ocka, ktorý sa práve chystal navštíviť chorého strýka vo Virgínii a chcel vziať deti so sebou. Gregor si myslel, že ocko zavolať mamke a ocko si zasa myslel, že jej zavolať Gregor. Až keď sa vrátili domov, zistili, akú spôsobili paniku.

„Pche,“ odvrkla pani Cormaciová a skúmavo si ho premerala. „Myslela som si, že otec žije v Kalifornii.“

„Žil,“ prisvedčil Gregor, „ale vrátil sa k nám.“

„Aha,“ zamračila sa. „Takže tak je to?“

Prikývol, aj keď vedel, že jeho vysvetlenie pôsobí dosť nepresvedčivo.

„Pche,“ zopakovala. „Na tvojom mieste by som na tej historke ešte popracovala.“ Bez ďalšieho slova odišla.

Gregor si pomyslel, že sa pani Cormaciová urazila, ale o niekoľko dní im zaklopala na dvere s koláčom v rukách. „Priniesla som ockovi kávový koláčik na privítanie,“ povedala. „Je doma?“

Suzanne Collins
Gregor a Proctoivo zmaru
Kroniky Podzeme 2

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Fragment v roku 2022
v spoločnosti Albatros Media Slovakia s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.
Číslo publikácie 2469
Zodpovedná redaktorka Ivana Černáková
Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Gregor and the Prophecy of Bane*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Scholastic Inc. v New Yorku, 2013,
preložila Veronika Lašová.
Ilustrácie na obálku Euan Cook
Jazyková redakcia Mária Pavligová
Sadzba Grafické a DTP štúdio Albatros Media, Jan Hána
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA